

Formandsberetning:

Kære repræsentantskab

Kære forbund

Kære alle sammen

Tak fordi I er her. Og tak for jeres indsats for idrætten.

**

En særlig velkomst vil jeg gerne rette til repræsentanterne fra Dansk Padel Forbund, der deltager på DIF's årsmøde for første gang.

Jeg var forbi jeres første officielle DIF Senior DM i sidste uge – og jeg mærkede stoltheden.

Lige op til DM rundede i en flot milepæl med 20.000 licensspillere.

***

Et samlingspunkt

Vi lever i en tid, hvor meget trækker os fra hinanden.

Tempoet stiger.

Kravene vokser.

Og for mange bliver fællesskaberne mere skrøbelige.

Men ét sted forener os stadig.

Idrætten.

**

Vi mødes i fællesskaberne – i hallen, på bassinkanten og på stadion.

Det styrker sammenholdet både lokalt og ikke mindst nationalt i en tid, hvor der er behov for at føle forbundethed.

I sådan en grad, at DR i deres nye strategi fremhæver sporten som noget, "*der samler danskerne i en tid præget af automatisering, digitalisering og generisk indhold.*"

DR ved, hvad de taler om. Vi har i mange år hyldet sporten sammen ved det årlige gallashow, og de seneste år har også DIF DM-ugen vokset sig til at være en stor succes og et virkelig prioriteret højdepunkt i vores fælles årshjul.

I idrætten og sporten mødes vi fysisk i et unikt fællesskab - hvad end vi er udøvere eller tilskuere.

Et fællesskab hvor vi gør os umage, lærer at fejle i en tryk ramme – og vokser af det.

Vi har mere end nogensinde brug for et sted, hvor vi kan lade bekymringerne ligge i omklædningsrummet i et par timer. Hvor vi ikke skal tænke på verdenssituationen, uddannelsesvalg eller "*streaks*" med vennerne på sociale medier.

Det er et unikt fællesskab. Også i international sammenhæng. Derfor er foreningslivet indstillet til at være 'levende dansk kulturarv' af UNESCO. I øvrigt sammen med håndbold.

***

Fundamentet på plads

Det går godt i DIF-idrætten. Det behøver vi ikke at kigge langt ud i bakspejlet for at se.

For godt en måned siden landede vores medlemstal, hvor vi for fjerde år i træk sætter rekord. 2.140.630. En stigning på flere end 16.000 medlemmer.

Vi vokser, fordi fællesskabet fortsat slår algoritmerne.

Det er i høj grad jeres fortjeneste. Og det fortjener en applaus.

Stor TAK for indsatsen.

**

Det giver dog ikke mening at have enøjet fokus på kvantiteten i vores foreningsliv. Så mister vi vores værdi. Derfor blev jeg lige så glad for at se, at mange flere trænere i DIF-idrætten tager en uddannelse. Det er vigtigt, fordi trænerne er selve fundamentet for vores gode fællesskaber ude i foreningerne. Deres rolle er blevet endnu vigtigere de senere år.

Mange unge ser ikke længere deres venner fysisk i fritiden andre steder end i idrætsforeningen. Derfor bliver træneren ofte en nær relation og en vigtig voksen. Det bånd vil vi gerne dyrke endnu mere de kommende år med et øget kendskab til DIF-idrættens trænere.

Vi skal have fokus på kvaliteten og det visionære i den måde, vi arbejder på. På den måde bliver vi ved med at være en attraktiv og foretrukket samarbejdspartner for både politikere, fonde og vores andre interessenter.

**

Også ved Vinter-OL blev der skabt resultater. Jeg fornemmede allerede en helt enorm energi i optakten til legene fra både danskerne og fra medier. Og de blev belønnet for opmærksomheden.

Det blev et medrivende Vinter-OL, der både leverede flotte resultater og endnu større forhåbninger til fremtiden.

Og selvfølgelig en historisk medalje til Viktor Hald Thorup, der nærmest satte ild til isen med sin præstation.

**

Tre løfter

Fundamentet under DIF-idrætten er i den grad på plads. Idrætten har det godt. Så skal vi ikke bare sige tak for i dag og sole os lidt i succesen?

Nej, det mener jeg selvfølgelig ikke. Det er netop nu, at der er overskud til at kigge fremad. Og til at se de mulige forhindringer forude.

Vi er gået ind i en ny strategiperiode. Nu handler det om at omsætte planerne til handling.

Strategiaftalerne er vores stærkeste styreredskab til at nå de mål, vi har i vores politiske program. Det er de trædesten, vi skal bruge for at komme tørskoede i land med vores fælles mål.

**

Da jeg blev valgt som formand, skete det med en lovning om, at DIF er for forbundene.

Men den symbiose fungerer kun, hvis det bygger på et stærkt og solidt fundament, der kan bære os og DIF-idrætten langt ind i fremtiden.

Med udgangspunkt i vores politiske program skal vi lægge sporene for DIF-idrætten de kommende år og være på forkant med udviklingen.

Derfor har jeg tre løfter for DIF-idrætten:

- Vi skal styrke fundamentet for de stærke foreninger og fællesskaber.
- Vi skal styrke børneidrætten og vores position som Danmarks største – og vigtigste - børne- og ungeorganisation.
- Vi skal styrke idrættens plads i samfundet, så vi holder os relevante både herhjemme og internationalt.

Arbejdet er allerede skudt i gang. Sammen med jer. Og med blik for foreningerne, medlemmerne og de frivillige.

**

Polarisering

Vi har over en længere periode oplevet en konsolidering af idrætten mod, at de store bliver større. Den tendens gælder både blandt foreninger og forbund.

Udviklingen er accelereret de senere år, hvor flere medlemmer fordeles på færre foreninger. Det har både styrker og udfordringer.

Positivt tegner de store foreninger og forbund sig for en stor del af medlemsfremgangen. De har også ressourcerne til at sætte det lange lys på i arbejdet.

Men det har også en slagside. For vi ser også, at de mindre foreninger er pressede – og flere steder risikerer de at dø helt ud.

Når en lille forening lukker, er det sjældent bare aktiviteten, der forsvinder. Det er en stor del af byens sjæl og identitet, der er bundet op på foreningen.

Det samme gør sig gældende i flere af vores mindre forbund, der har det svært i disse år. Mangfoldigheden er én af vores helt store styrker i DIF. Og den er værd at kæmpe for.

Vi skal fremtidssikre DIF-idrætten. Derfor har vi sat gang i en større kortlægning og forankret indsatsen i en arbejdsgruppe med seks formænd fra jer i forbundene og med involvering af foreningerne. Med udgangspunkt i, hvordan vi bedst kan hjælpe forbund og foreninger i fællesskab.

**

Politiske rammer

Siden vi var samlet her for et år siden, er der valgt nye politikere til både byråd, regioner og senest Folketinget.

Hvis man er i tvivl om idrættens samfundsbetydning, så er valgkampe et godt eksempel. Der findes få politikere, der ikke besøger en lokal forening undervejs.

Desværre fylder foreningslivet ikke helt så meget i den politiske debat eller mediedebatten i forbindelse med valgene. Skyldes det, at vi tager foreningslivet for givet? Jeg ved det ikke. Men det er ærgerligt.

Vi skal kæmpe for de stærke fællesskaber. Og fjerne de benspænd, der kommer i vejen.

Derfor er vi gået sammen med Dansk Ungdoms Fællesråd og DGI om et fælles oplæg til en kommende regering.

Vi repræsenterer tre millioner medlemmer og indbyder regeringen til at drøfte, hvordan vi bedst kan understøtte et stærkt foreningsliv. Ambitionen er at skabe den mest foreningsaktive generation nogensinde.

Udover regeringen vil vi også have kommunerne og andre vigtige interessenter med om bordet, så vi er sikre på at skabe løsninger, som er holdbare og kan implementeres.

Det kan løse nogle af de grundlæggende udfordringer i foreningerne.

- Vi skal sikre faciliteter i de store byer. Ellers bliver "venteliste" den mest udbredte aktivitet blandt børn. Samtidig vil vi modernisere ældre faciliteter uden for byerne. Det kræver en udvidelse af anlægsrammen.
- Vi skal bryde den sociale ulighed i idrætsdeltagelsen. Med et økonomisk løft og ved at styrke den lokale brobygning mellem kommuner, dagtilbud, skoler og foreninger.
- Og så skal vi understøtte en frivillighed, der er stærk – men under forandring. Støtten til frivillighed skal også understøtte nye og mere fleksible former for frivillighed.

Folkeoplysningsstøtten er et centralt tema. Foreninger må ikke blive økonomisk straffet for at åbne døren for flere børn. I mange kommuner er der en fast ramme til medlemstilskud, der hverken følger medlemstallene eller den demografiske udvikling.

Det skal vi lave om på. For medlemstilskuddene er én af de mest omkostningseffektive måder at støtte fællesskaber og trivsel.

**

Kommunerne er afgørende for foreningernes rammer. Derfor sætter vi nu en ambition om sammen med jer i forbundene at indgå brede partnerskaber med yderligere 15 kommuner. De er valgt på baggrund af, hvor vi i DIF-idrætten allerede i dag har betydelige aktiviteter, og målet er at forankre dem på øverste politiske og administrative niveau. Vi skal helt ind i borgmesterkontoret, så kommunerne bliver medejere og bidragydere til udvikling af idrætten på tværs af forvaltninger.

Vi kommer også til at være tydeligere om vores politiske ønsker i mødet med kommunerne. Det sker på baggrund af vores kommunalpolitiske prioriteringer, som er vedtaget sammen med DGI.

Erfaringerne viser, hvad vi kan ændre. Et godt eksempel er de støjregler, der i flere år har sidestillet lyden fra glade idrætsbørn med støjen fra tungt erhverv. Reglerne har i praksis gjort det enten meget svært eller meget dyrt at få plads til idræt i tæt bebyggede områder.

Det er i forvejen ofte områder, hvor faciliteterne er færrest – og ventelisterne længst.

Det har vi heldigvis ændret. Sammen med DBU og landets kommuner har vi fået opdateret støjreglerne, så det ikke længere er en utilfreds nabo med en decibelmåler fra Harald Nyborg, der skal stå i vejen for idrætsdeltagelsen.

Vi har allerede set de første resultater i blandt andet Sønderborg, hvor en fodboldbane endelig er blevet taget i brug.

**

Vi kommer også til at arbejde for idrættens aftryk på en kommende Folkesundhedslov.

Vi er klar med konkrete forslag til, hvordan foreningslivet kan bidrage til at mindske uligheden i sundhed. For eksempel ved at sætte ind målrettet i de områder, hvor der er færrest aktive i dag. Det kræver prioritering af resurser og koordinering på tværs af sektorer.

Idrætten har en helt afgørende positiv effekt på alle aspekter af vores sundhed og trivsel. Og jo før vi sætter ind, desto mere effektivt.

To ud af tre af de 11-15-årige lever ikke op til Sundhedsstyrelsens anbefalinger for fysisk aktivitet. Derfor vil jeg også gentage behovet for en national bevægelsesstrategi for Folkeskolen. Det er en bunden opgave for den kommende regering. Og det haster. Alternativt kan det få store konsekvenser for inklusion, sundhed og trivsel. Og for alle børns adgang til idræt og bevægelse.

**

Faciliteter

Vi skal også løfte vores del i idrætten.

Når vi ser på de store linjer, så er det en blivende tendens, at flere danskere er aktive i naturen. Men faciliteterne er ikke fulgt med.

Derfor er jeg rigtig stolt af, at vi netop har offentliggjort et historisk stort partnerskab med A.P. Møller Fonden. Over de kommende år skal en donation på

godt 100 millioner kroner til op mod 10 nye Outdoorcentre sikre gode mødesteder for udeidrætten i et storstilet samspil med udvalgte kommuner og det lokale foreningsliv.

Til gavn for rigtig mange af jer forbund og jeres foreninger, der får mødesteder til aktiviteter i naturen. Men også til gavn for danskerne, der får mulighed for at mødes om deres aktiviteter i naturen på tværs af interesser og alder.

**

Digitalisering

Hvis vi skal have mere idræt for pengene, så kommer vi ikke udenom digitalisering.

Teknologi er ikke målet. Det er et middel, der giver mere tid til udvikling.

Derfor er jeg glad for at se jer i forbundene omfavne de nye muligheder.

Foreløbig har omkring 200 deltagere fra 16 forbund modtaget undervisning om kunstig intelligens.

Der ligger store muligheder i at effektivisere arbejdsgange for både forbund og foreninger.

AI kan spare tid, styrke kvaliteten og kreativiteten og give bedre service til foreningerne.

I mange år var chatbotten en lang omvej til den personlige betjening. I dag giver den ofte brugbare svar. I praksis kan det frigive tid til andre og mere krævende måder at servicere foreningerne på.

Et andet godt eksempel på den digitale udvikling er den fælles webplatform, der er udviklet til 18 forbund. De første forbund er allerede nu live med et moderne og brugervenligt webunivers.

Udover platformen får forbundene også adgang til support og udvikling. Det er et skoleeksempel på, hvordan vi sparer både tid og økonomi på løsninger, der er ens på tværs af forbund. På den måde kan vi fokusere en større del af energien på de ting, der er kerne-DNA i hver af vores 63 forbund.

**

Samarbejde

Samarbejde og smartere løsninger ruster os til de stigende krav fra både foreninger, medlemmer og omverden.

Vi rummer i DIF-familien hver især unikke elementer. Men det er ikke så unikt at have fx basale kommunikations- eller økonomikompetencer. Debit og kredit er det samme i kajak og karate.

Jo mere innovative og dygtige vi kan være til at samarbejde om opgaverne, jo flere ressourcer har vi til at løfte den særegne kultur i den individuelle idræt. Altså der, hvor vi skaber den ekstra værdi og sikrer den unikke mangfoldighed, vi har i DIF.

Samarbejdet tager forskellige former.

- Samarbejdet om en waterhub-model i rosporten, vandski/wake og surf/sup.
- Samarbejdet om en digital platform for mange tilknyttede ikke-medlemmer på tværs af ski og surf.
- Og samarbejdet om uddannelse af ledere i udskolingsalderen, hvor KFUM-idrætten har inviteret skøjte og vægtløftning med ombord.

Vi ser også flere gode initiativpuljeansøgninger. Senest fra nogle af de forbund, der er store på verdensplan men små i Danmark. De har et fælles mål om at vækste gennem at bygge bro til de virksomheder, der har en stor international arbejdsstyrke.

Det kræver øvelse, og det er måske ikke alt, der lykkes.

Men det skal vi ikke lade os slå ud af. Vi skal lære og vokse. Og vi skal blive endnu bedre til at samarbejde.

**

Frivillighed

Vi skal også kigge i nye måder at organisere vores frivillige på. For frivilligheden er under forandring. Flere vil gerne hjælpe med at køre til stævnet i weekenden

eller skære frugt til børnenes træning, mens det bliver sværere at finde dem, der vil binde sig til en bestyrelsesopgave de næste fire år.

Med støtte fra Nordjyllandsfonden undersøger vi fremtidens frivillighed. Det gør vi sammen med flere af jer i forbundene og med 15 foreninger, der har fundet anderledes eller innovative måder at gå til opgaven med at rekruttere, organisere og motivere de frivillige.

Foreningerne har haft frit spil og valgt mange forskellige tilgange, men der er en klar fællesnævner: Det handler om at sætte fællesskabet før pokalskabet for både nuværende og nye medlemmer.

Det kan gøres på flere måder. Ved at bede medlemmerne beskrive foreningens værdigrundlag. Ved at komme tættere sammen på tværs af en flerstrengt forening. Og ved at inddrage foreningens unge kvinder tættere i ideudvikling for at give dem lyst til at blive i foreningen.

I løbet af sommeren samler vi op og prøver de succesfulde tiltag i andre foreninger og idrætter. Hvis de har potentiale på tværs, så vil vi skalere og rulle nye tiltag ud, inden jeg står her igen næste år.

**

Vi kommer heller ikke uden om, at det i høj grad er de unge og de ældre, der har taget teten i det frivillige arbejde. Forældrene udgør en faldende andel.

Flere vil gerne hjælpe – men ikke binde sig. Og måske kan selve ordet "frivillig" være en stopklods.

Derfor har vi lanceret "Jeg er ikke frivillig, jeg hjælper bare," sammen med DGI. Med det formål at fortælle, at selv en lille hånd kan være en stor hjælp for de kernefrivillige i idrætsforeningerne.

Samtidig hjælper vi foreningerne med at rekruttere ved at gøre opgaverne konkrete og afstemme forventninger, allerede når forældrene tilmelder deres børn.

**

Fællesskaber for børn og unge

På børneområdet bliver vi ved med at vokse – selvom børnetallet falder. Det forpligter.

Derfor har vi som Danmarks største – og vigtigste - børne- og ungeorganisation en ambition om, at alle børn skal møde en uddannet træner.

Den stigende uddannelsesglæde viser, at vi er godt på vej.

Vi skal bygge videre på det momentum. Sammen.

Vi sætter turbo på udrulningen af Trænerløftet med ambassadører, der kan hjælpe med træneruddannelsen ude i foreningernes hverdag.

Og med Træner-ID'et får vi viden om de frivillige trænere, så både foreninger og vi i forbund og DIF kan tilpasse vores tilbud og blive klogere på, hvem der træner vores børn og unge.

Vi vil have de dygtigste trænere både i breddeidrætten og talentarbejdet. Derfor har vi med Team Danmark ansat en fælles medarbejder, der skal løfte vores fokus på de talentfulde trænere.

**

De dygtige trænere er en vigtig forudsætning for et godt idrætsmiljø, hvor vores 900.000 børne- og ungedemedlemmer trives og vokser. Men det gode idrætsliv er et fælles ansvar for trænere, ledere, udøvere og forældre.

Derfor har vi lanceret DIF-idrættens nye trivselsmetode med både viden og konkrete øvelser. Med den mundrette opfordring HUSK er metoden en opfordring til at:

Hilse på alle til træning og til kamp.

Ups'e og give plads til at fejle og lære i en tryk ramme.

Smile og sprede idrætsglæde.

Klappe af og opmuntre hinanden.

Det har været et dogme i arbejdet, at det skal være let at gå til og bruge i hverdagen i foreningen. Men hvor man også har muligheden for at dykke dybere ned i de emner, der har en særlig relevans for én selv.

Som barn og ung skal man opleve idrætsglæde, føle sig værdifuld og som en del af fællesskabet.

Derfor ruller vi den nye metode ud til hele landet de kommende år. For det er ikke en kampagne. Det er en kultur.

Derfor en klar opfordring herfra: HUSK det nu!

***

Ungeinvolvering

Vejen til bedre trivsel går blandt andet gennem involvering af de unge.

For vi kan lære meget af de unge. Vi skal udfordres. Og pilen peger i den grad mod os selv.

Vi skal ikke bare give de unge en plads i hjørnet. Eller invitere dem, når beslutningerne ER taget. De skal have en plads ved bordet.

Derfor er jeg spændt på sessionen senere, hvor vi skal udfolde, hvordan den demokratiske opgave er attraktiv for den næste generation. Selvfølgelig med de unge fra vores udviklingsråd som drivende kræfter.

Anbefalingerne peger på foreningerne. Og på os i forbund og DIF. Og jeg tror, at vi kan komme langt sammen.

Oftentimes skal der ikke meget til for, at der dannes ringe i vandet. I Skanderborg Svømmeklub har de sendt tre af deres aktive 17-årige på DIF's nye uddannelse for unge ledere i 'Fremtidens Idræt for Børn og Unge' - FIBU.

Den nye uddannelse kaster ikke bare et diplom af sig. På generalforsamlingen i marts måned har Skanderborg Svømmeklub indført et ungeudvalg og en ung repræsentant i bestyrelsen. Så nu er én af de tre unge, Ida, blevet bestyrelsesmedlem. Der kan man da tale om reel indflydelse.

Det samme kan man i tennis, hvor endnu en Ida, denne gang på 24 år, blev valgt ind i forbundets bestyrelse efter flere år i bestyrelsen i Hørsholm Rungsted Tennisklub. Et stort tillykke til både Ida og Dansk Tennis Forbund. Og tak for at vise vejen.

Vi kan lære meget af historien fra Skanderborg og tennis. For de unge vil gerne bidrage. Og ofte er der ikke langt derhen.

Det kræver, at de unge skal have lysten. Men det er mindst lige så vigtigt med foreninger og forbund, der opmuntrer til den demokratiske deltagelse og skaber rum.

**

Hvis vi skal få flere unge til at gå træner- og ledervejen, så tror jeg også, vi skal blive bedre til at tale træner- og bestyrelsesarbejde op.

Det er enormt givende at arbejde frivilligt. Vi skal fremhæve de kompetencer, det giver for unge.

Så vi kan få flere i for eksempel udskolingen i Folkeskolen til at vælge trænergerningen til. Så de fortsat vil prioritere det, når lektier og fester skaber konkurrence om opmærksomheden i gymnasieårene.

**

Idrætten tager ansvar

Tredje punkt i vores politiske program handler om idrætten, der tager ansvar. Jeg vil tillade mig at stoppe op. Og være stolt.

Fordi vi i DIF-idrætten tager så stort et ansvar for det samfund, vi er en del af.

Noget af det kræver en ekstra indsats:

- Jeg er stolt over, når nye resultater fra VIVE dokumenterer, at vores DIF get2sport-foreninger i udsatte boligområder løfter børnenes skoleglæde, trivsel og lyst til at fortsætte i uddannelsessystemet og i job.
- Det gør mig også stolt, at Startblokken bidrager positivt til en meget stor samfundsudfordring, hvor vi hjælper unge til ikke bare idrætsmestring – men livsmestring.
- I den kommende uge tyvstarter håndboldherrerne på Veteran Match i landskampen mod Tyskland i Royal Arena. Og til efteråret bliver kvindeligaen i håndbold for første gang en del af Veteran Match, så det nu omfatter begge håndboldligaer, Superligaen i fodbold og Superisligaen i ishockey. Det er vigtigt, at vi kan tilbyde både

anerkendelse og – endnu vigtigere – stærke fællesskaber – til dem, der har ofret alt for Danmark.

Men vi skal også huske det store samfundsansvar, der ligger implicit i idrætten og foreningerne.

For nylig viste en undersøgelse, at idrætsaktive unge er mere tilbøjelige til at række hånden op i skolen, selvom de ikke kender svaret.

Det er et resultat af den store tillidskultur, de mødes af i foreningen. Hvor der bliver stillet kærlige krav, og hvor man lærer, at det er ok at fejle. Ja faktisk en forudsætning for at vokse og udvikle sig.

Den tillid og tryghed oplever jeg selv hvert år blandt de tusindvis af smilende børn til DIF Skole OL. Og da jeg fik lov til at overrække prisen til Danmarks Sejeste Idrætslærer.

**

Internationalt

Dansk idræt skal også tage ansvar internationalt. Det kræver, at vi er til stede.

Vinter-OL markerede en vigtig milepæl. Vi blev inviteret med i inderkernen af olympiske komitéer til at evaluere Milano-legene. Den evaluering tæller kun de store vintersportsnationer - og så os og Belgien.

Det viser, at den positive udvikling i vores talentarbejde bliver bemærket.

**

Vinter-OL blev også præget af den storpolitiske krise, vi i idrætten pludselig ufrivilligt blev involveret i, da USA truede med at invadere vores rigsfæller i Grønland. Det skabte røre op til vinter-OL, hvor vi havde fornøjelsen af Sondre og Ukaleq Slettemark, der repræsenterede rigsfællesskabet på fornem vis.

Det glæder mig, at vi længe har haft en stærk relation mellem Danmark og Grønland på idrætsområdet. Og i øvrigt også med Færøerne. Den gode relation er blevet endnu vigtigere nu. Vi har i dag besøg af Claus Nielsen fra det

grønlandske forbund, som jeg har haft gode og fortrolige samtaler med under forløbet.

**

Den særlige spænding kunne jeg også fornemme, da jeg var gæst til Arctic Games i White Horse i Canada. Jeg har besøgt legene før, men denne gang var en helt anden oplevelse.

I mit møde med de canadiske repræsentanter mærkede jeg tydeligt, at de orienterer sig langt mere mod Europa.

Det betyder noget, for vi er nødt til at kigge mod nye samarbejdspartnere. Også uden for Europas grænser.

Samtidig skal vi også bevare relationen til USA. Jeg havde et godt møde med den amerikanske olympiske og paralympiske komité under Vinter-OL. For mig bekræftede det, at sporten mere end nogensinde kan være med til at skabe mødesteder og diplomatiske muligheder i en usikker tid.

**

Vi har altså styrket vores relationer til flere af vores vestlige allierede. Men der skal mere og andet til. Det viser vores nye magtbarometer, hvor Europa taber pusten, mens alle andre kontinenter vinder frem.

Det må vi forholde os til, hvis vi ønsker at ændre noget og ikke bare råbe fra sidelinjen.

Jeg vil i den forbindelse gerne komme med en opfordring til vores politikere:

Vi er nødt til at forholde os til verden, som den er, og ikke som den burde være.

Jeg ser desværre fortsat en uheldig tendens til, at idrætten bliver vurderet i et helt andet etisk lys end erhvervsliv og diplomater, når politikere og meningsdannere for eksempel begynder at opfordre sportsstjerner til boykot.

Hvis ikke dansk idræt skal sidde uden for og kigge ind, så SKAL vi kunne samarbejde om det, vi er fælles om. Og vi skal indgå i dialog med forskellige lande, hvis vi skal have indflydelse

Heldigvis ser vi også lyspunkter med danske kandidater, der har indtaget internationale poster det seneste år, og vi arbejder videre.

Sammen med en række af jer i forbundene kommer vi til at skrue op for indsatsen med at få danske idrætsledere valgt ved at ansætte en dedikeret kampagnemedarbejder.

Og så står vi klar til at præge den olympiske idrætsudvikling, når IOC-præsident Kirsty Coventry frem mod sommer kommer med sit bud på den olympiske bevægelses fremtid i det såkaldte "Fit for Future"-udspil.

**

Klima

Vi skal også fortsat tage ansvar for idrættens aftryk på vores omverden. Men det skal ske i et samarbejde mellem kommuner og idrætsliv, så vi ikke blot bliver et middel i et kommunalt klimaregnskab. Det var mit budskab, da jeg for nylig deltog i KL's klima- og miljøtopmøde.

Hvis vi sænker temperaturen for meget i haller og brusere, så svækker det incitamentet til at blive efter træning og deltage i hyggesnakken i omklædningsrummet med holdkammeraterne. Det gør fællesskabet mindre. Men hvis vi tilskynder til at cykle til træning, som vi blandt andet gør sammen med Brøndby Volleyklub og Brøndby Håndbold, så bliver fællesskaberne større. Gennem en tæt dialog lokalt.

I det perspektiv er vores samarbejde med Klimaskovfonden et godt eksempel. Gennem bidrag fra 40 virksomheder og private bidragydere har vi rejst finansiering til Skovholmene ved Herfølge. Projektet udgør næsten fire hektar ny skov i forbindelse med en eksisterende skov.

Samtidig bidrager DIF med inspiration til, hvordan friluftslivet kan blive en aktiv del af skovens formål i samspil med naturen, så den omfattende nye skovrejsning også kommer idrætten og friluftslivet til gode.

Der er også flere af jer i forbundene, der er godt i gang. I forbindelse med VM i Herning fik DanskHåndbold sammen med Klimaskovfonden og Herning

Kommune rejst et skovstykke nord for byen. Og samarbejdet fortsætter de kommende 5 år med at gøre skovrejsning til en folkesag.

**

Afrunding

Til slut vil jeg gerne sige tak endnu en gang.

Tak til alle frivillige.

Tak til alle medarbejdere.

Og en særlig tak til alle jer politisk valgte – både i specialforbundene og i DIF's bestyrelse.

Vi skal:

- styrke fællesskaberne
- styrke fundamentet
- styrke idrættens plads i samfundet

Og så vil jeg lige huske os alle på noget vigtigt.

For vi tilbyder noget, der er i høj kurs i vores tid:

Nærhed.

(Pause)

Mening.

(Pause)

Fællesskab.

(Pause)

Det er ikke bare idræt.

Det er noget af det, der binder Danmark sammen.

Derfor skal vi ikke bare bevare det.

Vi skal udvikle det.

Beskytte det.

Og kæmpe for det.

Sammen.

Det er det, der gør DIF-idrætten til Danmarks stærkeste fællesskab.

**